

Coaching met paarden

Tijdens het onderzoek 'Klein Geluk' voor mensen met een ernstig meervoudige beperking, hun naasten en professionals zijn we volop aan het doen en leren. We gebruiken speelse manieren en andere werkvormen om te komen tot inhoudelijke verdieping.

Een van de werkvormen was coaching met hulp van paarden, geleid door Carina Braams. Vanuit 1 woongroep gingen de mensen met emb, hun naasten, het team, gedragsdeskundige en de manager samen een dag naar de manege. Een bijzondere dag in het teken van elkaar ontmoeten vanuit een gelijkwaardige positie zonder het gebruik van taal. Het was een ander manier van samenkomen, elkaar leren kennen, elkaar zien, samen doen en tijd hebben met en voor elkaar. En tuurlijk, eerlijk als ik ben, was ik van te voren ook wat sceptisch. Maar wat heeft deze dag veel moois gebracht.

De mensen met emb van deze groep zijn lichamelijk flink beperkt. De paarden konden de fysieke ongemakken duidelijk aangeven. Van extreme hoofdpijn en verdriet tot extreme uitingen van onrust. Het heeft ons aanknopingspunten gegeven om vanuit een andere invalshoek gedrag en pijn te onderzoeken. Ook gaf het inzicht in hoe heftig sommige onrust is voor de persoon met emb.

De paarden konden ook goed aangeven wanneer er iets speelde tussen de verwant en de professional. Bijvoorbeeld, in 1 samenwerking was er meer behoefte aan duidelijkheid en verbinding. Het paard kon aangeven dat er onuitgesproken zaken waren. Dit heeft ervoor gezorgd dat het direct werd uitgesproken en daarna was het goed. In 1 situatie liep het paard weg omdat broer en begeleider met elkaar in gesprek gingen over het hoofd van de bewoner heen, de verbinding viel weg en het paard vertrok. Een mooi inzicht.

De oefening met het team heeft ook de ogen geopend. Wat vooral een eye opener was: dat overleg en een plan veel tijdbesparender werkt en grotere kans van slagen heeft dan gewoon hard van start gaan. Het ontbreken van een gezamenlijk plan was de week ervoor ook al ter sprake gekomen. Nu kreeg het team dit inzicht op een andere manier terug; voelde en ervaarde zij het met elkaar. Dit heeft een mooie start gegeven om samen op pad te gaan vanuit een plan en samen met de verwanten.

Bijzonder was dat ook Carina Braams zelf telkens 'in dienst werd genomen door het systeem'. Ook Carina ging aan het werk om ervoor te zorgen dat de mensen met emb het 'leuk' hadden. Wat natuurlijk niet haar taak was. Het was ook voor haar een bijzondere ervaring om er keer op keer ingetrokken te worden. Een interessante om verder te onderzoeken. Is er teveel focus om alles goed te doen voor de mensen met emb? Zou de lens wat meer mogen verschuiven naar 'elkaar ontmoeten als mens en vanuit ieders rol'?

We hebben nog veel meer inzichten en leerervaringen opgedaan tijdens deze dag. Een werkvorm die we zeker vaker gaan gebruiken. Een bijzondere ervaring die het delen waard is!

Alleen taal is niet genoeg, woorden alleen schieten te kort in het begrijpen wat de ander nodig heeft. Tijdens het onderzoek stapten we uit het formele systeem, werken we vertragend en kiezen we voor andere vormen die we normaliter nooit kiezen voor deze doelgroepen en hun omgeving. Tijdens deze momenten werd klein geluk groot ervaren.

Meerdere keren hebben we ervaren (paardencoaching, 3D sculptures) dat alles staat ten diensten van de client, daar is het hele systeem op ingericht. Je wordt als het are het systeem ingetrokken. De vraag waar we steeds mee bezig zijn geweest is hoe krijg je ook weer aandacht voor het geluk van begeleider en verwant onderling en met het kind

